

מותר לקטף

סיפורי שביעית

כתיבה: תמר זקס ורחל סלייטר

שְׁלוּמִית אוֹהֶבֶת לֵהִיּוֹת בְּבֵיתָם שֶׁל סָבָא וְסִבָּתָא, הַגָּרִים בְּמוֹשָׁב .
כָּשֶׁהִיא מְבַקֶּרֶת אוֹתָם, הִיא עוֹזֶרֶת לָהֶם לַעֲבֹד בַּגָּנָה: לְנֹכַח עֲשָׂבִים
וְלִשְׁתֹּל פְּרָחִים. הִיא תָּמִיד מַצְפָּה בְּכֻלְיוֹן עֵינִים לְשִׁבַּת אֹתָם בְּצֹל
הָעֵצִים וְלִנְגֹס בַּפָּרִי שֶׁסָּבָא קִטֵּף לַמַּעֲנָה מֵאֶחָד הָעֵצִים שֶׁבַּגָּנָה.
הַשָּׁנָה הִיא שְׁנַת שְׁמֵטָה. סָבָא וְסִבָּתָא מִמַּעֲטִים לַעֲבֹד בַּגָּנָה. הֵם
מִמְשִׁיכִים לְהַשְׁקוֹת אֶת הַצִּמְחִים, כְּדִי שֶׁלֹּא יָבֹלוּ, אֲךֹּהֹם לֹא עוֹדְרִים
אֶת הָאֲדָמָה וְלֹא נוֹטְעִים בַּה שְׁתִּילִים חֲדָשִׁים. אֲבָל עַדִּין הַפְּרָחִים
פּוֹרְחִים וְעַל הָעֵצִים צוֹמְחִים פְּרוֹת עֲסִיסִים. סָבָא וְסִבָּתָא גָּאִים מְאֹד
בַּגָּנָה שְׁלָהֶם.

בְּאֶחָד מֵיָמֵי הַקִּיץ הַחֲמִים יָשְׁבָה שְׁלוּמִית בַּמִּרְפֶּסֶת וְהִתְנַדְּנְדָה
בְּעֶרְסֶל. לִפְתָּע הִיא רָאָתָה אֶת חֲנָה הַשְּׂכֵנָה יוֹצֵאת מִחֲצַר בֵּיתָהּ,
חוֹצָה אֶת הַרְחוֹב, פּוֹתַחַת אֶת שַׁעַר הַגָּנָה, צוֹעֶדֶת הַיָּשָׁר אֶל עַץ
הַתְּפוּחִים וְקוֹטֶפֶת מִמֶּנּוּ חֲמִשָּׁה תְּפוּחִים. מִיַּד אַחֲרֶיהָ הִגִּיעַ שְׂגִיא,
הַבֵּן שֶׁל הַשְּׂכֵנִים. הוּא קִטֵּף, לֵלֵא רְשׁוֹת, אֲרֻבָּעָה אֶפְרָסְקִים וְחֲמִשָּׁה
שְׂזִיפִים, הַכֵּנִים אוֹתָם לִשְׁקִית שֶׁבִידוֹ, סָגַר אֶת הַשַּׁעַר וְהִלֵּךְ לְדֶרֶכוֹ.
"סִבָּתָא, סִבָּתָא," קָרָאָה שְׁלוּמִית בְּקוֹל. "בּוֹאִי מְהֵרָה!"
"מָה קָרָה?" נִבְהָלָה סִבָּתָא וְרָצָה לַמִּרְפֶּסֶת, לִבְדֹק עַל מָה הִמְהוּמָה.
"רְאִיתִי הָרְגַע אֶת חֲנָה הַשְּׂכֵנָה וְאֶת שְׂגִיא קוֹטְפִים פְּרוֹת מִהָעֵצִים

בַּגָּנָה שְׁלָכֶם. הֵם קִטְּפוּ מִהָעֵצִים לֵלֵא רְשׁוֹת!"
"זֶה בְּסֵדֶר, שְׁלוּמִית," הִרְגִיעָה אוֹתָהּ סִבָּתָא. "אֵת זוֹכֶרֶת שֶׁהַשָּׁנָה הִיא
שָׁנָה מִיַּחְדָּת? בְּשָׁנַת שְׁמֵטָה כָּל הַיִּרְקוֹת וְהַפְּרוֹת בְּשָׂדוֹת וּבַגָּנוֹת הֵם
הַפָּקֶר. בּוֹאִי וְתִרְאִי אֶת הַשְּׁלֵט שֶׁסָּבָא תָּלָה לַיָּד הַשַּׁעַר. כָּתוּב בּוֹ:
"שְׁנַת שְׁמֵטָה. הַפְּרוֹת הַפָּקֶר וּמוֹתֶר לְקִטֵּף מֵהֶם."
"סִבָּתָא, אֲנִי עַדִּין לֹא מְבִינָה. מָה זֶה הַפָּקֶר? לָמָּה סָבָא תָּלָה אֶת
הַשְּׁלֵט? וְלָמָּה אֹתָם מְסַכִּימִים שִׁיקְטוּ אֶת הַפְּרוֹת שֶׁגִּדְּלִים בַּגָּנָה
שְׁלָכֶם?" שָׁאֲלָה שְׁלוּמִית.
"בְּשָׁנַת שְׁמֵטָה אֲנַחְנוּ זוֹכְרִים שֶׁהָאֲדָמָה, הַפְּרוֹת וְהַיִּרְקוֹת שִׁיכִים
לְקַדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. לָכֵן כָּל אֶחָד יָכוֹל לְקִטֵּף וְלִקְחַת לוֹ וּלְמַשְׁפָּחָתוֹ
מִלִּפְּפוֹנִים וְעִגְבָּנוֹת, תְּפוּחִים וְקִלְמִנְטִינוֹת," הִסְבִּירָה סִבָּתָא.
"שְׁנַת שְׁמֵטָה הִיא שָׁנָה מִיַּחְדָּת," אָמְרָה שְׁלוּמִית. "בְּכָל הָעוֹלָם אֲפָשָׁר
לְקִטֵּף לֵלֵא רְשׁוֹת. כָּל הָאֲנָשִׁים אוֹכְלִים וְנֹהֲגִים מִהַפְּרוֹת וְהַיִּרְקוֹת."
"מִצָּנוֹת שְׁמֵטָה הִיא בְּאֵמֶת מִצְוָה מִיַּחְדָּת. רַק מִי שֶׁגָּר בְּאֶרֶץ יָכוֹל לָקִים
אוֹתָהּ," אָמְרָה סִבָּתָא וְחִפְנָה בִּידָהּ גְּרִיִּירִי אֲדָמָה חוֹמָה שֶׁל אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל.

